

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 9/20
Luxembourg, 31. januar 2020

Sodba v zadevi C-457/18
Slovenija/Hrvaška

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odločanje o mejnem sporu med Slovenijo in Hrvaško, vendar sta ti državi članici v skladu s členom 4(3) PEU zavezani, da si lojalno prizadevata za vzpostavitev dokončne pravne rešitve tega spora v skladu z mednarodnim pravom

Veliki senat Sodišča se je v sodbi Slovenija/Hrvaška (C-457/18), razglašeni 31. januarja 2020, izrekel za nepristojnega za odločanje o tožbi, ki jo je Slovenija vložila na podlagi člena 259 PDEU in s katero je predlagala, naj se ugotovi, da Hrvaška ni izpolnila svojih obveznosti iz prava Evropske unije s tem, da je kršila obveznosti, ki za to državo članico izhajajo iz arbitražnega sporazuma, sklenjenega s Slovenijo in namenjenega rešitvi mejnega spora med tema državama, ter iz arbitražne razzsodbe, s katero je bila določena meja med navedenima državama na morju in na kopnem. Vendar je Sodišče pojasnilo, da ta nepristojnost ne vpliva na nobeno od obveznosti, ki za vsako od teh dveh držav članic tako v okviru njunih vzajemnih razmerij kot tudi razmerij do Unije in drugih držav članic izhajajo iz člena 4(3) PEU, za lojalno prizadevanje, da se vzpostavi dokončna pravna rešitev v skladu z mednarodnim pravom, z namenom zagotovitve učinkovite in neovirane uporabe prava Unije na zadevnih območjih. Za to lahko uporabita katero koli sredstvo za rešitev njunega spora, vključno z morebitno predložitvijo tega spora Sodišču v skladu s posebnim sporazumom na podlagi člena 273 PDEU.

Hrvaška in Slovenija sta za rešitev vprašanja določitve skupne meje po razglasitvi svoje neodvisnosti od Socialistične federativne republike Jugoslavije novembra 2009 sklenili arbitražni sporazum. V skladu s tem sporazumom, ki je začel veljati leto pozneje, sta se ti državi zavezali, da bosta ta spor predložili arbitražnemu sodišču, ki je bilo ustanovljeno s tem sporazumom in katerega razzsodba bo zanj zavezujoča. Potem ko je pred arbitražnim sodiščem prišlo do procesnega vprašanja zaradi neuradne komunikacije med arbitrom, ki ga je imenovala Slovenija, in agentko te države pred arbitražnim sodiščem, in sicer med posvetovanjem tega sodišča, je Hrvaška menila, da je bilo poseženo v zmožnost tega sodišča, da neodvisno in nepristransko izda razzsodbo. Tako je julija 2015 Slovenijo obvestila, da meni, da je ta zakrivila bistvene kršitve Arbitražnega sporazuma. Zato se je ob sklicevanju na Dunajsko konvencijo o pravu mednarodnih pogodb¹ odločila zahtevati takojšnje prenehanje veljavnosti Arbitražnega sporazuma. Vendar je arbitražno sodišče presodilo, da se arbitražni postopek nadaljuje, in je junija 2017 izdalo arbitražno razzsodbo, s katero je določilo mejo med zadevnima državama na morju in na kopnem. Hrvaška te arbitražne razzsodbe ni izvršila. Slovenija je julija 2018 pri Sodišču vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti. Najprej je trdila, da Hrvaška krši več obveznosti, ki zanj izhajajo iz primarnega prava², s tem, da krši svoje obveznosti iz Arbitražnega sporazuma in arbitražne razzsodbe, zlasti s tem, da ne spoštuje meje, določene s to razzsodbo. Poleg tega je trdila, da Hrvaška iz istega razloga krši več predpisov sekundarne zakonodaje³.

¹ Dunajska konvencija o pravu mednarodnih pogodb z dne 23. maja 1969, *Recueil des traités des Nations unies*, zvezek 1155, str. 331.

² Gre za člen 2 PEU in člen 4(3) PEU.

³ Tako se je sklicevala na člen 5(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL 2013, L 354, str. 22); na sistem za nadzor, inšpekcijo in izvajanje pravil, določen z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o

Sodišče je ob odločanju o ugovoru nedopustnosti, ki ga je vložila Hrvaška, opozorilo, da ni pristojno za odločanje o razlagi mednarodnega sporazuma, ki so ga sklenile države članice in katerega predmet ne spada na področja pristojnosti Unije, ter o obveznostih, ki iz njega izhajajo za države članice. Sodišče je nato iz tega izpeljalo, da ni pristojno za odločanje o tožbi zaradi neizpolnitve obveznosti, ne glede na to, ali je ta vložena na podlagi člena 258 PDEU ali na podlagi člena 259 PDEU, če je kršitev določb prava Unije, navedena v utemeljitev te tožbe, akcesorna v razmerju do domnevne kršitve obveznosti, ki izhajajo iz takega sporazuma.

Sodišče je ugotovilo, da kršitve prava Unije, ki jih zatrjuje Slovenija, bodisi izhajajo iz tega, da naj bi Hrvaška kršila obveznosti, ki izhajajo iz Arbitražnega sporazuma in arbitražne rzsodbe, izdane na podlagi tega sporazuma, bodisi temeljijo na premisi, da je bila meja na kopnem in na morju med tema državama članicama določena s to rzsodbo.

Sodišče je, potem ko je poudarilo, da je v obravnavanem primeru arbitražno rzsodbo izdalo mednarodno sodišče, ustanovljeno na podlagi dvostranskega arbitražnega sporazuma, ki je urejen z mednarodnim pravom, katerega predmet ne spada na področja pristojnosti Unije in katerega pogodbenica ni Unija, navedlo, da niti Arbitražni sporazum niti arbitražna rzsodba nista sestavni del prava Unije. V tem okviru je pojasnilo, da nevtralnega sklicevanja v določbi Akta o pristopu Hrvaške k Uniji na navedeno arbitražno rzsodbo ni mogoče razlagati tako, da so bile z njim v pravo Unije vključene mednarodne zaveze, ki sta jih državi članici sprejeli v okviru navedenega arbitražnega sporazuma.

Sodišče je v teh okoliščinah ugotovilo, da so zatrjevane kršitve prava Unije v obravnavanem primeru akcesorne v razmerju do domnevne kršitve obveznosti iz zadevnega dvostranskega sporazuma s strani Hrvaške. Sodišče je, potem ko je navedlo, da je lahko predmet tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti, vložene na podlagi člena 259 PDEU, le nespoštovanje obveznosti, ki izhajajo iz prava Unije, rzsodilo, da torej ni pristojno, da bi se v okviru obravnavane tožbe izreklo o zatrjevani kršitvi obveznosti iz Arbitražnega sporazuma in arbitražne rzsodbe, iz katere izhajajo očitki Slovenije v zvezi z domnevnimi kršitvami prava Unije.

Nazadnje je Sodišče – potem ko je opozorilo na pristojnost, pridržano državam članicam v skladu z mednarodnim pravom glede geografske razmejitve njihovih meja, in na okoliščino, da morata v skladu z Arbitražnim sporazumom pogodbenici tega sporazuma storiti vse potrebno za izvršitev arbitražne rzsodbe – ugotovilo, da ni pristojno, da bi v okviru obravnavane tožbe preučilo vprašanje obsega in meja ozemelj Hrvaške in Slovenije ter pri tem neposredno uporabilo mejo, določeno z arbitražno rzsodbo, da bi preverilo resničnost zadevnih kršitev prava Unije.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vložijo Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe. Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vložijo novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

---

vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike (UL 2009, L 343, str. 1) in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 404/2011 z dne 8. aprila 2011 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike (UL 2011, L 112, str. 1); na člena 4 in 17 v povezavi s členom 13 Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL 2016, L 77, str. 1); ter na člen 2(4) in člen 11(1) Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje (UL 2014, L 257, str. 135).

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“. ☎ (+32) 2 2964106